

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24542

гр. София, 16.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 16.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

като разгледа дело номер **3221** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Б. И. Т., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № 623 от 17.02.2025 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 99 състав, постановено по НАХД № 37 от 2025 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 9005 от 26.11.2024 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ - [населено място], с което за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б. „а“, пред.2 от Закона за пътищата, вр. чл.7, ал.1, т.5, б. „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, пред.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева, на основание чл.53, ал.1, т.2, пред.2 от Закона за пътищата.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила при постановяване на решението. Излагат се доводи, че не водачът е отговорен по ЗП и Наредба № 11 на МРРБ за движението на извънгабаритно и/или тежко ППС по отношение на липсата на разрешение за движение. Посочва като съображение, основавайки са на чл.177, ал.3 от ЗДвП, че за твърдяното нарушение отношение по процедурата за административно наказание, по отношение на водача, би следвало а се вземе от органите на МВР, съгласно ЗДвП, следователно НП било издадено въз основа а незаконосъобразен АУАН. Счита и, че е следвало да се извърши преценка за маловажност на случая и при наличието на основанията на чл.28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение. Иска съдът да постанови решение а отмяна на въззивното решение и НП. В съдебно заседание касаторът не се явява, не изпраща представител.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозира писмени бележки, които по същество преповтарят жалбата.

Ответникът – началник отдел „Контрол по РПМ“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция пътна инфраструктура, в съдебно заседание, редовно призован не се явява и не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба, в който се излагат съображения за нейната неоснователност, претендира разноски за юрисконултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил следното: На 30.10.2024 г. свидетелят Е. С. - главен инспектор в А., съвместно с негов колега, извършвали проверка на автомобили. Около 10:00 часа на същата дата на път П-18, км. 24, на отбивна площадка в посока [населено място] - [населено място], те спрели за проверка моторно превозно средство с четири оси с две управляеми оси марка „М.“, модел „Т. 41.400 ББ“ с рег. [рег.номер на МПС] . В процеса на проверката било установено, че водач на превозното средство е жалбоподателят Б. И. Т., който извършвал превоз на чакъл, без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата (Разрешително), съгласно изискванията на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Било извършено измерване на маса и поосово натоварване на МПС с технически средства - надлежно калибровани електронна мобилна везна модел ОР\У-КЛ № 118845 и ролетка № 1311/18/5 м, като се констатирало, че при измерено разстояние между осите 1.40 м, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС била 31.465 тона при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, съгласно чл.7, ал.1, т.5, б. „в“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като превишението било е 12.465 тона. В тази връзка и съгласно чл.3, т.2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, при превишаване на максимално допустимите норми по чл.7, то пътното превозно средство се явявало „тежко“ и можело да се движи единствено е разрешително за преминаване по пътищата, отворени за обществено ползване.

Срещу водача бил съставен АУАН № 10388 от 30.10.2024 г. за извършено нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б. „а“ от Закона за пътищата, вр. чл.7, ал.1, т.5, б. „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1 от

Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел при установяване на нарушението, след което бил предявен на нарушителя, който го подписал без възражения.

Въз основа на АУАН било издадено НП № 9005 от 26.11.2024 г., с което за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б. „а“, пред.2 от Закона за пътищата, вр. чл.7, ал.1, т.5, б. „в“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, пред.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, на Б. Т. е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева, на основание чл.53, ал.1, т.2, пред.2 от Закона за пътищата.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени, че съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

По отношение на компетентността на актосъставителя СРС е обосновал, че съгласно чл.56, ал.2, т.1 от ЗП, предвиждащ, че нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностите лица на Агенция „Пътна инфраструктура“ и на Агенция „Митници“ за нарушения на републиканските пътища, няма законово основание жалбоподателят да счита, че компетентни органи да издадат АУАН в случая са контролните органи на МВР.

СРС е изложил подробни доводи за категорична установеност на извършеното нарушение – претоварване на тежко ППС, като е кредитирал показанията на свидетелите и е аргументирал годността на измерването с използваната везна.

По спора за субекта на нарушението е посочил, че това е и лицето, което фактически извършва дейността по ползване на пътя, като управлява тежкото ППС, предвид нарушената разпоредба на чл.26, ал.1, т.1, б „а“ от ЗП и приложената санкционна норма на чл.53, ал.1 от ЗП.

Приел е, съобразно изложени мотиви, които съда приема, че няма основание за изменение на НП досежно намаляване на размера на наложеното наказание в минималния размер, аргументирайки се, че превишаването е било с цели 12.465 тона и с оглед голямото превишение на допустимото натоварване и това, че максималният размер на глобата е 5000 лева, то наказание в размер на 3000 лева не се явява прекомерно, с оглед тежестта на извършеното нарушение. Освен това претоварването с 12.465 тона попада в т.4 от Приложение № 1 „категория на тежестта на нарушенията от Регламент (ЕС) 2016/403 на Комисията от 18.03.2016 г. за допълване на Регламент (ЕО) 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на класификацията на тежките нарушения на правилата на Съюза, които могат да доведат до загуба на добрата репутация на автомобилния превозвач и за изменение на Приложение III към Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и се класифицира като тежко.

Настоящият съдебен състав на съда констатира, че пред състав по чл. 124, ал.3 от Закона за съдебната власт от съответните колегии на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд е образувано Тълкувателно дело № 5/2023 г., с предмет: Приемане на тълкувателно постановление по въпроса: „Нарушение по чл. 53, ал.1, т.2, във връзка с чл. 26, ал.2, т.1, буква „а“ от Закона за пътищата или такова по чл. 177, ал.3, т.1, във връзка с чл. 139, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата извършва водачът, който управлява извънгабаритно или

тежко пътно транспортно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за движението на това пътно транспортно средство“, което дело не е приключило с тълкувателно постановление към настоящия момент.

Съгласно чл. 130, ал.2 от Закона за съдебната власт тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

С оглед на изложеното и предвид факта, че с Наказателно постановление № 9005 от 26.11.2024 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ - [населено място], е наложено административно наказание, на основание чл. 53, ал. 1, т.2, предл.2 от Закона за пътищата, във връзка с нарушение на разпоредбата на чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“, предл. 2 от Закона за пътищата, съдът намира, че са налице основания за спиране на производството по настоящото дело.

С оглед постановяването на правилен съдебен акт по настоящото дело, съдът следва да съобрази решението по Тълкувателно дело № 5/2023 г. на смесен състав на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд. Ето защо е налице основание по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на съдебното производство по настоящото дело, като производството по указаното тълкувателно дело е преюдициално по отношение на предявената жалба. Настоящото дело следва да се спре до произнасяне с тълкувателно постановление по Тълкувателно дело № 5/2023 г. от Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и на Първа и Втора колегии на Върховния административен съд.

По изложените съображения и на основание чл. 253 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VII – ми касационен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ на основание чл. 144 от АПК във вр. с чл. 253 ГПК протоколно определение от 09.05.2025 г., с което е даден ход по същество на адм. дело № 3221 по описа за 2025 г. на Административен съд София-град, VII-ми касационен състав.

СПИРА производството по адм. дело № 3221/2025 г. на Административен съд София-град, до постановяване на тълкувателно постановление по Тълкувателно дело № 5/2023 г. от Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и на Първа и Втора колегии на Върховния административен съд.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от

съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.